

A je to tu zas...

Milí žáci, milí rodičové a zaměstnanci školy, vítám vás u prvního vydání našeho školního časopisu v novém školním roce. Práce ve škole je již v plném proudu a my už jen s nostalgií vzpomínáme na prázdniny. Utekly opět neskutečně rychle, ale zážitky z nich nám z hlavy jen tak rychle nevymizí. Přeji Vám, aby se letošní školní rok vydařil nejen pracovně, ale aby vám přálo štěstí i v osobním životě. Užijte si krásně barevný podzim a to pochmurné počasí, které občas brzy nastane, vyvažte milým úsměvem a dobrou náladou. Ať se Vám daří.

Vaše Buňka

Záběr z výstupu na Mt. Everest.

A **k** **c** **e**

(N **e** **J** **E** **N)**

š **k** **o** **l** **n** **í**

VZHŮRU NA ČUMULANGMU

V úterý 22.9.2009 proběhla na naší škole akce „Výstup na Mt. Everest - rozloučení s létem“.

Téma Mt. Everest - Himaláje bylo před akcí začleněno do všech předmětů v jednotlivých ročnících. Žáci se tak dozvěděli spoustu zajímavého o nejvyšší hoře světa.

Výstupu se zúčastnilo celkem 121 dětí. Cílem bylo vystoupat na schodech před školou 8848 m, tedy výšku nejvyšší hory světa. Slavnostní zahájení

provedla 5. třída, která zazpívala píseň „V Himalájích bydlí Yeti“. Kdo byl unaven, sledoval ukázky karatistů, záchranné práce horolezců nebo si prohlédl nové auto Yeti. Mohl si také „chytit Yetiho“.

Spousta žáků přistupovala k výstupu s nadšením a tak se nám podařilo zlepšit čas výstupu o 1 minutu a 20 sekund a překonat tak původní čas 53 minut.

A nyní to nejdůležitější. Kdo byl nejlepším „horolezcem“, tedy kdo zdolal největší část výstupu?

Chlapci:

Vojtíšek.....350 m

Novák..... 290 m
Krejsa..... 260 m
Málek.....240 m
Kotyzka210 m

Dívky:

Svobodová 220 m
Redžalari 200 m
Vlčková 200 m
Pešťáková180 m

Všem účastníkům děkujeme za výdrž a učitelům za pomoc při organizaci.

(Pokračování na následující straně)

Z postřehů účastníků:

„Nebyl to obyčejný výstup, jak ho známe v televizi, ale tento byl zvláštní. Žáci vybíhali schody před školou.“

Zúčastnili se i učitelé.

Jako hosté tu byli karatisté, horolezci a pan Škoda, který představil automobil Yeti.

Jeden z žáků se oblékl jako sněžný muž.

Se sněžným mužem jsme udělali rozhovor a prozradil nám své názory:

„Mít hlad.“

„Nevědět kde jsem.“

(V převlečení byla žákyně 9. ročníku Kristýna Machková.)“

Marie a Nikola

„U Martiny a Verči z 9. třídy jsme si mohli změřit svůj tlak, u Jirky a Kuby z 8. třídy si zaběhat po stopách Yettiho. Také jsme udělali rozhovor s Yettim, který nám pouze odpověděl: „Mamut“. (Zřejmě měl hlad.)“

„Byla tu zřízena i taková menší ošetřovna, protože se velké akce neobejdou alespoň bez menšího zranění, ke kterému nakonec došlo, ale naštěstí jen v jednom případě.“

Ve 14:34 se k vybíhání přidávají i žáci druhého stupně.

Odstartování bylo vskutku rychlé.

Ze začátku všichni běželi na 100 procent, ale asi tak po pěti vyběhnutích začali být někteří unavení, čemuž se kvůli horkému počasí nemůžeme divit.

Ale byli tu i tací, kteří dokázali vyběhnout schody až dvacetkrát.

Nakonec proběhlo v 15:10 slavnostní zakončení, kde se všichni loučí a vyčerpaní odchází domů.“

Karel Hofmann

VÝJEZD DO TORNOVA MLÝNA

Pětidenní adaptační pobyt v Tornově mlýně poblíž Úštěka v týdnu od 7.9. do 11.9., který absolvovala první a šestá třída, se po všech stránkách vydařil. Počasí bylo naprosto bezchybné, personál milý, ochotný a vstřícný, za což si od prvňáků na závěr pobytu vysloužil krásně vyrobený barevný diplom. Prostředí interiéru ubytovacího zařízení, jídelny a kulturní místnosti je velmi pěkné a upravené, v prostorném venkovním areálu je množství míst a zámků k pohybovému vyžití i k odpočinkovým činnostem. Hřiště na volejbal, fotbalový plácek s brankami, pingpongový stůl, několik zastřešených koutků s lavičkami a stoly, ale i sociální zařízení včetně sprch. Kolem toho všeho spousta zatravněného prostoru, květin a vzrostlých stromů.

Téměř veškerý čas jsme trávili v přírodě, podnikali jsme vycházky spojené s poznáváním okolní přírody. Objevili

jsme obalené švestky a ochutnali jejich šťavnaté plody, během procházek zobali ostružiny, potichu sledovali několik smek, pozorovali mládě užovky křižující nám cestu a zlatě zbarveného slepýše.

Navštívili jsme Kozí farmu v nedalekých Držovicích, ochutnali kozí sýry, které zde vyrábějí, byli svědky dojení ovcí, a při tom všem vyslechli zajímavé povídání paní majitelky.

Podnikli jsme výpravu k jezeru Chmelař, kde se starší děti koupaly a mladší stavěly stavby z písku.

Jedno odpoledne se konala mini Olympiáda, kde všichni soutěžili v hodu šíškou na cíl, ve skoku z místa, běhu a překážkovém běhu. Závěr sportovního klání se neobešel bez slavnostního ceremoniálu rozdávání diplomů a medailí těm nejlepším.

V rámci celodenního výletu jsme se vydali poznat město Úštěk. Šestáci pokračovali dále na hrádek Helfenburk, zatímco prvňáci si prohlédli Úštěckou šatlavu a v ní sbírku středověkých zbraní, mučicích nástrojů, zahráli si na vězně v podzemních tmavých kobkách a vlastnoručně si vyrazili památeční mince. Poté jsme se na hodinu zastavili na krásném novém dětském hřišti a po regeneraci sil a doplnění energie šli nakupovat dárečky nejen pro sebe, ale i rodiče a sourozence.

Prvňáci si jedno dopoledne poprvé vyzkoušeli práci ve skupinách, kdy malovali obrázky předmětů začínající na dané písmeno a svou práci před celou třídou prezentovali. Nejúspěšnější skupina byla oceněna diplomem.

Na středu večer byla připravena stezka odvahy. Aby se prvňáčci tolik nebáli, absolvovali strašidelnou „pout“ každý s jedním šestákem, který jim byl určen už na začátku pobytu a který je

Prvňáci při regeneraci sil.

doprovázel nejen při této akci. Šestáci se o své svěřence starali vzorně, hráli s nimi nejen hry, ale pomáhali jim i při různých jiných činnostech.

Předposlední den jsme opekli buřty a prvňáci si zařadili v maskách, které si sami vyrobili.

Poslední dopoledne jsme prověřili orientační schopnosti našich dětí v Orientačním běhu dvojic. Pro prvňáky byl běh zaměřen na pozornost, výtvarnou zručnost a spolupráci, šestáci měli trasu složitější se zaměřením na paměť, pozornost a samozřejmě na komunikaci a spolupráci. Vyhodnocení této soutěže proběhlo po posledním obědě, nechyběly diplomy a drobné ceny.

Kromě výše zmíněných akcí se děti vyřádily při spoustě pohybových, ale i společenských a seznamovacích her v krásném prostředí areálu Tornova mlýna, kam se jistě všichni rádi, snad alespoň ještě jednou podíváme.

tř. učitelka **A. Peřichová**
vych. **K. Jaklová**

EXKURZE DO LIBVERDY

V pátek 18. září jeli pátáci a šestáci na zemědělskou výstavu do SZTŠ LIBVERDA do Děčína. Přivítal nás zástupce ředitele, který nás také provedl s vý-

kladem po výstavě. Seznámil nás s různými plemeny skotu, králíků a odrůd ovoce a zeleniny. Poté jsme šli do skleníků, kde nás paní zahradnice seznámila se subtropickými a pokojovými rostlinami.

Samozřejmě jsme si prohlédli zemědělskou techniku, voliéry s papoušky aj. U každé expozice byli studeni, kteří ochotně vysvětlili naše dotazy. Žáci pracovali ve dvojicích do pracovního listu. Vše doprovázela živá hudba a spousta stánků s rostlinami, suvenýry a houpáčkami. Počasí nám přálo. Domů jsme se vrátili plni dojmů.

Tomáš Koten

„POVRLSKÁ ŠLAPKA“

3. října se konal další ročník „Povrské Šlapky“. Hlavními organizátory byla Základní škola Povrly, sdružení Rodiče Povrly a nezbytné Sdružení dobrovolných hasičů Povrly, kterým touto cestou moc děkujeme za pomoc při organizaci akce.

Na trať ve směru škola - obec Blansko se vydalo 104 dětí, 42 dospělých a 11 pejsků rozličných ras. Cestou všichni plnili různé úkoly, které zajišťovali členové Sdružení Rodiče Povrly a hasiči. Každé splnění bylo odměněno „dobrutkami“. Na konci cesty nás čekal

oheň, buřty, čaj a jiné pitivo. Co více si přát. Nálada byla skvělá, počasí přálo, viditelnost výborná, takže jsme se mohli kochat pohledy do Českého středohoří.

Cíl akce byl splněn - pobavili jsme se a udělali něco užitečného pro své zdraví.

Tak příští rok zase nashledanou.

řed. **Jaroslava Najmonová**

Očima účastníka:

„Povrská šlapka se konala v sobotu 3. 10. 2009. Jako každý rok přišla spousta dospělých i dětí. Před školou jsme se zapsali a pomalu se vydali na dlouhý pochod. Cestou bylo dost soutěží, za které jsme dostávali razítka na kartičky, které jsme dostali u zápisu. Za soutěže jsme také dostali různé odměny, bonbóny, lízátko atd. Ale hlavně jsme se bavili.

Když jsme dorazili do cíle, který byl v obci Blansko, všichni jsme uvítali posezení kolem ohně, možnost opečení buřtů a teplého pití. Domů jsme se mohli svést, ale i jít pěšky.

Počasí nám přálo, domů jsme všichni dorazili spokojení.“

Kateřina Čierna, 7. třída

Pojďte si i vy zasportovat

Jedním z mnoha zájmových kroužků, které jsou na naší škole, je nově vzniknuvší kroužek Kondičního běhu, který vede pan učitel Němec. Podobný, sportovně zaměřený je kroužek Sportovně turistický pod vedením nového pana učitele Štěpána Hauznera. V době, která nahrává vysedávání u počítače, je důležité pěstovat si nejen psychickou, ale i fyzickou kondici.

Přihlaste se i vy do sportovních kroužků a udělejte něco pro své zdraví.

◀ Naši kondiční běžci.

Jak jsme úspěšní

Ocenění etické výchovy

Nadační fond Josefa Luxe již devátým rokem vyhlašuje soutěž „Program podpory etické výchovy na ZŠ a SŠ“. Naše škola, která již třetím rokem nabízí žákům etickou výchovu jako vyučovací předmět, se do této soutěže opět přihlásila. I letos jsme v soutěži uspěli.

Bylo nám uděleno 2. místo s nadačním příspěvkem 15 000 Kč. Slavnostní vyhodnocení a předání ocenění se konalo 15. září, tentokrát na krajském úřadě v Hradci Králové.

Zúčastnili se ho hejtman Královehradeckého kraje Bc. Lubomír Franc, předsedkyně nadace paní Věra Luxová a také zástupci osmi oceněných škol. Za naši školu převzaly ocenění paní ředitelka Jaroslava Najmonová a učitelka etické výchovy paní Jaroslava Melounová. Atmosféra celé akce byla velmi pozitivní a přátelská.

Finanční příspěvek bude využit k vybavení učebny etické výchovy a nákupu materiálů pro žáky a vyučující ve škole.

Ekotým pro rok 2009/2010.

Novinky z Ekoškoly

S vervou se pustil do další práce v programu Ekoškola v novém školním roce náš Ekotým a to v novém složení: členy Ekotýmu nadále zůstávají Ondra Budvesel a Matěj Duben ze 4. třídy, nové a staronové členy mají další třídy: Káťu Lachmanovou a Marka Pavleho 5. třída, Dominiku Škodovou a Alenu Farskou 6. třída, v 7. třídě nadále pracuje v Ekotýmu Káťa Čierna, z 8. třídy Václav Lukeš, Tomáš Jeníček, Adriana Redžalari a David Vaněk a nejpočetnější zastoupení má v Ekotýmu letos 9. třída, která má v Ekotýmu tyto zástupce: Martinu Litošovou, Káťu Jandíkovou, Verču Vopěnkovou, Andreu Velíkovou, Kristýnu Machkovou a Honzu Jecha.

Eko soutěže

Soutěž **Recyklohraní** bude probíhat celý školní rok a spočívá ve zpětném odběru baterií a drobného elektroodpadu. Za odevzdané kilogramy uvedených druhů odpadů budou škole udělovány body, za které si můžeme vybrat dárky z katalogu firmy, která tuto soutěž organizuje. Proto tedy: **Noste do školy co nejvíce starých baterií a drobného elektroodpadu!!! (nefunkční mobily, MP3,),** počet donesených baterií hlašte svým učitelům, získáte za ně body. Nejlepší sběrači si budou moci vybrat dárky a budou vyhodnoceni na konci školního roku!!! **Chválíme tímto žáka Láďu Salače ze 4. třídy za donesení již 30 kusů baterií!!!**

Ekotým vyhlásil již dvě celoškolské soutěže, a to: Tradiční **Soutěž v péči o květiny**, letos zpestřenou novými kategoriemi - soutěžíme o neoriginálnější obal na květinu, nejexotičtější rostlinu na škole a o nejkrásnější květ. Novou soutěží vyhlášenou tento měsíc je Soutěž „Ekouš(i)“ měsíce, ve které bude každý měsíc vyhlášen nejzáslušnější ekologický čin některého z žáků nebo skupiny žáků či celé třídy. Pravidla soutěží naleznete na nástěnkách školy a na webové stránce Ekoškoly.

Zachraň strom

V 6. ročníku soutěže ve sběru starého papíru „Zachraň strom“, kterou pořádá firma ROPO Recycling s.r.o. pro základní školy, jsme dosáhli opět úspěchu.

V kategorii škol, které odevzdají nejvíce sběrového papíru jsme obsadili 3. místo s celkovým počtem 36 820 kg a v kategorii škol, které odevzdají nejvíce sběrového papíru na žáka, jsme vyhráli. Průměrně každý žák školy nasbíral ve školním roce 2008/09 216,58 kg.

Ve čtvrtek 27. září nám přijeli zástupci uvedené firmy předat ocenění a finanční odměnu v hodnotě 12 000 Kč. Ta bude použita na vytvoření venkovní desky s logem EKOŠKOLY a dále na nákup terária pro našeho hada Ozzáka (má se k světu a roste jako z vody, takže je mu dosavadní příbytek již malý). Zbytek peněz použijeme na nákup krmiva pro další zvířátka ze zoolokoutu.

A od té doby třídím

Škola je také v rámci programu zapojena **do projektu „Třídíme ve škole“** a do soutěže Recyklohraní. První částí uvedeného tříměsíčního projektu byla literární soutěž na téma třídění odpadů, úkolem žáků bylo sepsat povídku, příběh nebo fejeton, který měl končit slovy: „A od té doby třídím odpad“. Nejlépe se s tímto úkolem poprali Honza Jech, Kuba Mendel, Lucka Formanová, Káťa Čierna a Verča Litošová z 2. stupně, pochvalu zaslouží i žáci ze 4. třídy. Za školu jsme mohli bohužel odeslat pouze tři příspěvky, výběr byl nesnadný a nakonec komise češtinářů do soutěže poslala příspěvky Honzy Jecha, Lucky Formanové a Verči Litošové. Uvidíme, jak tyto příspěvky zabodují v konkurenci ostatních škol.

My Vám tady nabízíme některé z velice povedených prací:

Jak jsem začala třdit odpad

Bydlela jsem uprostřed Prahy. Měla jsem tu rodiče, vše, co bych si jen mohla přát, kdyby se mamka nerozhodla, že se přestěhujeme. Mé zoufalé výmluvy na to, že tu mám dobrou školu, fajn kamarády a celkově mám tohle město moc ráda, nijak nepomohly. Mamka se už rozhodla a nechtěla nic měnit. Pořád říkala, že už jí ustavičně rozčilují zácpy, znečištěný vzduch a spousta lidí v přečpaných ulicích. No, co se dalo dělat....

V té době jsme vůbec netřídili odpad!! Proč také, když byly všude samé přečpané kontejnery!

To, že jsme se měli přestěhovat, bych ještě docela unesla. Ale když mi rodiče oznámili, že se máme přestěhovat na venkov poblíž malého města, vyrazili mi dech!! Já, která odjakživa žiju ve víru velkoměsta, se mám přestěhovat do nějakého malého zapadákovy??? A to ještě nebylo vše. Po příjezdu do Povrlů mě uvítal velký štekající pes! Mě, která nemá ráda zvířata a bojím se i malých hlodavců!! V Praze sice měla většina lidí maličké pudlíky a jorkšíry, ale ti mi tak nevdali... držela jsem si je totiž od těla.

Děti z venkova, moji noví spolužáci i ostatní lidé, mi nepřipadali dost dobří, abych se s nimi spřátelila. A navíc jsem začala chodit do školy, která je EKO-

ŠKOLA!! Učili jsme se třídít odpad, v pracovních činnostech jsme se zase starali o zvířata a čistili jim klece! Ne-snášela jsem to!!

Ale teď už mám jiný názor! Měli jsme takovou pěknou besedu o třídění odpadu. Nejprve se mi tam nechtělo, ale Alena, se kterou jsem se tady jako s jedinou bavila, mne přemluvila a společně jsme se na tu besídku vydaly. Byla zajímavá a ukazovali nám, co by se mohlo stát, kdybychom se nepokoušeli třídít odpad, že by brzy byla celá planeta zamořená odpadky! Dali nám adresy na sběrný a další podobné věci. Doma jsem si to prolistovala a konečně se rozhodla. Budu třídít odpad... Nejenže pomohu Zemi, ale i za každé kilo papíru dostanu 0, 50 Kč. Takže budu pomáhat a ještě za to dostanu odměnu. Super!

S rodiči jsme přestali vyhazovat odpad. Dávali jsme do pytlů zvlášť plast, sklo a baterie, do krabice potom skládali papír. Rodiče se nestačili divit, jaká jsem do toho třídění blázen, já, která dříve nešla vyhodit do 5 metrů vzdálené popelnice obal od lízátká! Teď už jsem neváhala jet do města odvézt plast, sklo, baterie a papír do speciálních kontejnerů nebo do sběrný.

A ještě jedna věc se se mnou udála. Začala jsem milovat zvířata! Ráda jsem se postarala o myšky, křečky či korely a dokonce mi naši koupili psa!

A tak jsem začala třídít odpad...

Kateřina Čierna, 7. třída

Třídíme s partou

V Povrlech je na lavičce parta uličníků. V partě je 5 členů- 3 holky a 2 kluci. Jmenují se: Alice, Marta, Miša, Boris a David. Všichni jsou ze 6. třídy. Miša povídá: „To je hrozný, ve škole je nuda a tady taky. Chtělo by to něco podniknout.“ Ostatní souhlasí, zvednou se z lavičky a David dostane nápad a při tom hodí plechovku do kontejneru na papír: „Zajdeme ke Kláře, ať nám dá opsat úkoly“. Dojdou k jejímu domu, ale cestou udělají velký nepořádek: všude jsou poházené obaly od bonbónů a také pet lahve. Ani nedali sklo do patřičného kontejneru. Zazvonili a Alice řekne: „Opíšeme si úkoly a půjdeme, aby nám hned nedávala kázeň o třídění odpadu.“ Dveře se otevřely a v nich Klára: „Pojďte dál, že chcete opsat úkoly? „Boris odpoví: „Jasně, ale rychle!“ Vejdou k ní do pokoje, vytáhnou sešity a začnou psát. Klára je nabádá, aby třídili odpad: „Vy byste nikdy nedokázali třídít odpad.“ Řekne povýšeně. Partě se to nelíbí a Marta se s ní dohaduje: „My bychom to zvládli a ne že ne!“ „Klára odpoví: „Jo? Tak se vsadím,

že nedokážete měsíc třídít.“. Parta souhlasí. Zítra se sejdou a povídají: „Tak začneme s papírem.“ A jdou po okolí, všude zvoní a ptají se, jestli nemají starý papír na vyhození. Když už měli plné ruce, rozhodli se, že půjdou do sběrný. Celkem nasbírali 80,5 kg. Miša paní co tam vážil, řekla: „Tak jsme nasbírali tolik pro nic za nic.“

A paní odpověděla: „Ne na nic. Dostanete 40 Kč.“. Dala Borisovi peníze a šli domů. Cestou David říká jak je to výhodné a tak další den vzali vozík a za měsíc nasbírali 2 935,6 kg a vydělali něco přes 1 400 Kč. Šli ke Kláře a ukázali jí všechny peníze a ta náhle užasla: „Páni tolik peněz! Asi s vámi taky začnu chodit. Chodili spolu každý volný čas a tak neměli čas na lumpárny. Bavilo je to, a taky se skamarádili. A od té doby třídí odpad!“

Veronika Litošová, 6. třída

Odpadkový Joe

Na Divokém západě bylo městečko. Místní šerif, který byl věčně naložen v lihu, neměl s místními pistolníky žádný problém. Až na jednoho - Odpadkového Joa. Odpadkový Joe byl chlap, který má ruce jako lopaty, obličej samej šrám a opasek u kterého nikdy nebyl dostatek munice. Jednou, když šerif chlastal v salónu, Odpadkový Joe byl na cestě do města. Když Joe přijel do města, neměl s sebou zbraně, ale pytel s všelijakými odpadky. Joe vešel s tímto pytlím do salónu. Kráčel k šerifovu stolu, sedl si na rozvrzanou židli, zapálil si „cigo“ a provokativně koukal na šerifa. Šerif šilhavým pohledem kouknul na Joa, a pak řekl: „Co tu chceš?“ Joe odpověděl drsným hlasem „Chci roztřídit odpad.“ A ukázal šerifovi pytel s odpadky. Šerif se zasmál a všichni ostatní pistolníci také. Joe se naštvál, vytasil skrytou bouchačku a všechny pozabíjel. Nechal žít jen šerifa, který měl srdce v kalhotách. Joe mířil na vyděšeného šerifa a pak řekl: „Vyřídíme to venku.“ A šel ven. Šerif se zvedl ze židle a kráčel za ním. Cestou však upadl, takže Joa ztratil z očí. Když vyšel ze salónu, Joe stál před ním. V jedné ruce měl pytel a druhá ruka sahala po bouchačce. Než šerifovi došlo, že má taky vytáhnout bouchačku, už bylo pozdě. Zazněl výstřel, šerifovi se podlomila kolena a spadl zpět do salónu s děravou hlavou. Joe zastrčil bouchačku a odešel. Joe však neměl klid, neboť nemohl roztřídit odpad. Považte, chlap, před kterým grizzly prchá a řve hrůzou, takového chlapa rozhodí to, že nemůže roztřídit odpad. Jednoho dne v Joeyho chýši uprostřed pouště. Joe seděl u stolu a pil whisky. Když dopil,

zvedl se, vzal prázdnou láhev a šel před chýši.

Před chýší stála řada barevných popelnic. Když to Joe viděl, řekl si: „Dobře jsem to vymyslel.“ Kráčel pomalým krokem k zelené popelnici, ale najednou zazněl výstřel a lahev od whisky se roztříštila. Joe se díval, odkud šla ta kulka. Když však spatřil střelce, přišel druhý výstřel, kulka se zavrtala do Joeyho hrudníku. Joe je mrtev.

Dlouhou dobu prchal před trestem smrti a teď šel jenom vyhodit láhev a armáda ho zabila. Armáda odvezla barevné popelnice, které se rozšířily až do Evropy. Od té doby, co byl Joe nalezen a zabit, lidé třídí odpad.

Honza Jech, 9. třída

Odpadkový vir

Jednoho večera, když jsem zapnula televizi, uviděla jsem Zeměkouli, která se postupně začala obalovat odpadky. Na obrazovce se začal počet odpadků navyšovat, až odpadky sahaly od Ameriky až po Austrálii. Odpadkový vir se šířil velmi rychle, až byla celá Zeměkoule zamořená. Odpadky byly úplně všude, kromě Evropy. Moje obava byla čím dál větší. „Co se stane, až bude celá Zeměkoule zamořená?“

Napadla mě jedna jediná věc- všichni lidé, co ještě nebyli nakaženi odpadkovou epidemií, musí okamžitě začít třídít odpad! Každou vteřinu nabývaly milióny odpadků. Vteřiny se měnily v minuty, minuty v hodiny, až bylo příliš pozdě. Úplně celá Zeměkoule je zamořená odpadkovým virem! „Už se nedá nic dělat! Všichni jsme si měli už na začátku uvědomit, že se má třídít odpad. Kdybychom si to uvědomili dříve, nic z toho by se nestalo!“ Zmizely stromy a rostliny, došel kyslík a teď umíráme.

Ráno, když jsem se probudila, byla jsem ráda, že to byl jen sen.

„A od té doby třídím odpad.“

Martina Svobodová, 8. třída

A co plánuje Ekotým v nejbližší době?

Třetí říjnový týden proběhne na škole Soutěžní výstava ovoce a zeleniny, soutěž organizují žáci přírodovědných praktik a je určena všem žákům školy, úkoly budou rozděleny do 3 věkových kategorií: 1. třída, 2.-5. třída a 2.stupeň. 22. října navštíví naši školu žáci a učitelé ZŠ Duchcov, kterým představíme naši Naučnou stezku a vyměníme si s nimi zkušenosti s programem Ekoškola, ve kterém také úspěšně pracují a titul Ekoškola obhájili letos v červnu již podruhé.

STŘÍPKY

z mateřské školy

SLUNÍČKA

KYTIČKY

ZÁŘÍ

Na září, na září
Těšili se sadaři.

Když se hodně natěšili,
holé stromy po nich zbyly.

Desatero hygienických dovedností (návyků) pro děti

- Myj si ruce - před jídlem, po použití WC, kdykoliv přijdeš z venku
- Čisti si zoubky - nejméně 2x denně, můžeš i v MŠ po obědě před spaním
- Starej se o své oblečení - aby bylo čisté, aby ti v něm bylo dobře (ani horko, ani zima), abys je měl(a) složené na svém místě
- Snaž se sám obléknout a svléknout, sám about
- Starej se o hračky - dávej na ně pozor, ať se nepoškodí
- Udržuj pořádek ve svém okolí, dávej věci na své místo
- Běhej, skákej, pohybuješ se
- Jez hodně zeleninu a ovoce - které

si před jídlem omyj a v ústech řádně rozkousej

- Hodně pij
- Odpočivej po obědě

Zase jsme se sešli

Školní rok už právě začal. Léto uteklo zdá se rychleji než jiná roční období, ale v září s námi ještě na malou chvilku zůstane. Teploty nás zatím mile překvapují.

Vrátili jsme se všichni plni dojmů z dovolených. Hlavně děti s očima navrch hlavy vyprávěly své prožitky z cest s rodiči. Nejvíce si pamatují skopičiny, které dělají u babiček a dědečků.

Letos jsme se vrátili do školky, kde nás čekala nová umývárna pro děti. Svépomocí jsme si vylepšili s pár plechovkami barvy vnitřní dveře a stolečky dětí v jídelně. K tomu jsme vyměnili výzdobu dětských prací a tak máme školku veselou a hezky barevnou.

Děti máme opravdu hodně. Za to vděčíme věrným rodičům, kteří je do naší školky rádi vodí. Těšíme se všichni na spolupráci nejen s nimi a všem dětem i dospělákům přejeme hezký a veselý školní rok.

Kolektiv MŠ

Chvaloušce získávají...

Velké poděkování od třídní učitelky 1. třídy patří **Obecnímu úřadu a rodičům prvňáčků**, kteří společně uhradili zakoupení úložného systému pro naše nejmladší žáky.

Paní vychovatelka K. Jaklová velice děkuje **p. Zavdilové, p. Mičkoví a p. Radilové** za věnování materiálu pro výtvarnou a pracovní výchovu, ale i drobných dáreků do školní družiny.

Paní učitelka Vaněčková chválí: žákyně praktik z přírodopisu **Martinu Litošovou, Verču Vopěnkovou, Janu Šejnovou a Andreu Velíkovou** za úspěšné vyřešení říjnového Vědomostního kvízu projektu „Třídíme ve škole“ a to v rekordním čase 4 minuty, přičemž limit stanovený na úspěšné řešení stanovil organizátor soutěže 30 minut!!!!

Dívky tak připsaly naší škole body a

zároveň naši školu nominovaly do soutěže o nejrychlejší řešitele kvízu, kteří mohou získat hodnotné dary.

Terku Kadlecovou z 9. třídy za donesení téměř 100 kg papíru do sběru a **Vendu Šindeláře** i za ty 4 kg papíru!! (Snaha se cení též!!)

Lucku Formanovou a Lucku Šípkovou za převzetí péče o písmokily, kterou vykonávají velmi svědomitě.

Uvedeno na pravou míru

Přiznám se, že dříve, než nápad zřídil v našem časopise tuto rubriku, jsem do ní měla příspěvek a to ryze osobního charakteru.

Malinkaté ujasnění ještě malinkatějšího nedorozumění: Povolání, které v této škole vykonávám, se nazývá **Vychovatelka**, nikoli **družinářka**, tudíž není odvozen od názvu místnosti, kde se většinou

můj pracovní proces odehrává. Je odvozen od slova **výchova**, protože mou náplní, krom dohledu nad dětmi v čase, kdy jejich rodiče pracují, je vychovávat je při mimoškolních čin-

nostech a velice úzce rovněž souvisí s názvem oboru, jež bylo nutné vystudovat, abych tuto profesi mohla vykonávat a to - **Vychovatelství**.

Ne všechna povolání mají název podle místa, kde se vykonávají. To bychom mohli začít říkat např. učitelům **třídaři** a **třídařky**, lékařům **ordinačníci** a třeba úředníkům **kanceláři** a **kancelářnice**.

Děkuji za pochopení,
vych. **Karla Jaklová**

Pokud máte i vy nějaký problém či vysvětlení nebo objasnění a nechcete s ním běhat za každým zvlášť, napište do této rubriky vzkaz, který jistě najde své adresáty.

Dvouměsíčník základní a mateřské školy v Povrlech • Vydává firma MAPA, vydavatelství Ústí nad Labem ve spolupráci se Základní školou a mateřskou školou v Povrlech • Náklad tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka: Karla Jaklová, dětskou redakční radu tvoří zástupci jednotlivých tříd.